

'Je moet bereid zijn om echt te luisteren naar elkaar'

SUSAN EN ROLF EIKENHOUT

Als de relatie wat minder vlotjes verloopt, zijn stellen tegenwoordig geneigd de moed maar op te geven. (Echt)paren doen zichzelf hiermee tekort. Wij ontdekten ooit zelf dat het de moeite waard is om een relatie een nieuwe kans te gunnen. Daar moeten echter dan wel beide partners de verantwoordelijkheid voor nemen en beide aan dezelfde kant van het probleem gaan staan.

Ben je bereid te investeren in de relatie of ben je in je achterhoofd na jarenlang bij elkaar te zijn geweest, eigenlijk al bezig met vertrekken? Dit is de eerste vraag die wij op tafel leggen als we in gesprek gaan met een stel.

Wij, Susan en Rolf Eikhout, begeleiden ruim 10 jaren paren, die elkaar geleidelijk aan zijn kwijtgeraakt. Bij ons vinden ze de veilige omgeving om hun problemen onder ogen te zien.

Het is anno 2017 blijkbaar niet 'in' om als (echt)paar professionele hulp te vragen als de relatie in het slop is geraakt. Huisartsen verwijzen (echt)paren met problemen naar ons door. Ook internet is een goed hulpmiddel. Maar de laatste jaren zien we dat het steeds minder vaak voorkomt dat paren naar een begeleider stappen om te vragen om hulp. Is het schaamte? Of is het toch al te laat?

Rolf trekt in dit verband een parallel met de arbeidsmarkt. "Vaste banen komen steeds minder voor. Als werknemer moet je het doen met een contract voor bepaalde duur. Met als gevolg dat mensen in deze tijd van de ene baan naar de andere hoppen."

Bij de huwelijksmarkt gaat het volgens hem net zo. "Susan en ik waren vorig jaar veertig jaar getrouwd. Zulke langdurige relaties zijn momenteel meer uitzondering dan regel. Mannen en vrouwen die het jawoord aan elkaar geven, haken af als ze moeilijkheden tegenkomen in het leven en elkaar daarin niet meer kunnen vinden."

De cijfers spreken in dit verband voor zich. Meer dan een derde van de mensen die samen in het (huwelijks)bootje zijn gestapt, gaan na verloop van tijd uit elkaar. En ja, soms zijn er ook gegronde redenen. Het heeft geen zin om relaties (in welke vorm dan ook) te willen redden die op voorhand al reddeloos verloren lijken te zijn. Van hele dagen achtereen ruzie met elkaar maken of leven in een oorverdovende stilte, daar worden de partners, laat staan hun kinderen, natuurlijk ook niet blij van. Maar het is toch een teken aan de wand dat advocaten op dit moment gouden tijden doormaken, terwijl mediators brodeloos lijken te raken.

Verliefd worden om daarna met elkaar een relatie aan te gaan, is één ding. Maar daarna komt het er volgens Susan op aan om de relatie in stand te houden. En dat gaat niet vanzelf. "Je moet bereid zijn echt te luisteren naar elkaar. Vertel wat de behoeften zijn van jezelf. En informeer vooral ook naar de behoeften van de ander."

Verliefd worden, trouwen en (soms) samen kinderen krijgen is het bekende patroon bij huwelijken en andere vormen van relaties. In de eerste zes tot acht jaar dat je bij elkaar bent, hebben ouders het zo druk met hun werk, het verzorgen van de kinderen en sociale verplichtingen, dat ze nauwelijks tijd hebben om bij zichzelf en hun relatie stil te staan. Maar dat geldt ook voor relaties zonder kinderen, waarbij de partners volledig

"Als je in de loop der jaren samen een goede relatie hebt opgebouwd, sta je er bij moeilijkheden niet alleen voor. Samen kun je tegenslagen beter aan."

SUSAN EN ROLF EIKENHOUT

